

Мр Слободан ИЛИЈИЋ*

СРПСКО ПРАВО ОСИГУРАЊА О СТАТУСУ ДРУШТВА ЗА ПОСРЕДОВАЊЕ У ОСИГУРАЊУ

Резиме

У раду је разматран статус друштва за посредовање у осигурању према српском праву осигурања. У СФРЈ се сматрало дуго да је посредовање уопште и посредовање у осигурању противно **социјалистичком самоуправном друштву**. У последњој деценији у Србији је донет Закон о осигурању у коме је регулисан статус друштва за посредовање у осигурању. У раду су разматране детаљно одредбе тог закона. У међувремену доношени су прописи ЕУ о посредницима у осигурању. У закључку рада је констатовано да су посредници у осигурању важна карика између осигураника и осигуравача на тржишту осигурања. Аутор рада сматра пожељним да се одредбе ЗОС-а о статусу друштва за посредовање у осигурању што пре ускладе са правом осигурања ЕУ и да се у складу с тим законски регулише уговор о посредовању у осигурању и уговор о посредовању у реосигурању.

Кључне речи: друштво за посредовање у осигурању; Закон о осигурању.

І. Постављање проблема

У важећем српском праву осигурања¹ предвиђено је друштво за посредовање у осигурању. Друштва за посредовање у осигурању² представљају посебну врсту субјеката у делатности осигурања. Послове посредовања у осигурању³ као искључиву делатност може да обавља само друштво за посредовање у осигурању са седиштем у Републици Србији, које је у привредном регистру уписано на основу дозволе НБС. ЗОС⁴ је пред-

* члан Председништва Удружења правника Србије

1 Закон о осигурању-ЗОС, *Службени гласник РС*, бр. 139/2014.

2 Мирко Васиљевић, *Пословно право*, Удружење правника у привреди СРЈ, Београд, 2001, 564.

3 ЗОС чл. 86 ст.1.

4 ЗОС чл. 92 ст. 1. и 5.

видео и овлашћеног посредника осигурања, физичко лице, које на основу запослења или рада ван радног односа обавља послове посредовања у осигурању. Ова лица морају да имају овлашћење НБС и не могу се самостално бавити пословима посредовања, већ послују у оквиру друштва за посредовање у осигурању. Предмет овог рада чине одредбе ЗОС-а о статусу друштва за посредовање у осигурању. Основни проблем ових одредаба ЗОС-а представља њихово успорено усклађивање са правом ЕУ о посредницима осигурања, а последично томе је и проблем што у одредбама ЗОС-а нису регулисани уговор о посредовању у осигурању и уговор о посредовању у реосигурању.

II. Општи поглед на посредовање у осигурању

Друштво за посредовање у осигурању је једна специјализована врста посредника у осигурању. То је професионалац специјализован за посредовање у осигурању, као комерцијалној делатности. Осигураник има интерес за осигурањем, али на националном тржишту осигурања има пуно осигуравача, па осигураник као неука странка за осигурање није сигуран кога осигуравача да изабере ради закључења уговора о осигурању какав мисли да му је неопходан. Осигураников интерес⁵ за осигурањем је саставни део будућег уговора о имовинском осигурању и битан услов пуноважности тог уговора у мери у којој одређује својство осигураника. Тај интерес за осигурање треба да препозна осигуравач на све околности конкретног случаја, а посредник осигурања је позван, пре осигуравача, да утврђује постојање интереса за осигурање код његовог клијента, налогодавца. А) У савременом осигурању посредник осигурања⁶ је неизбежна веза између осигураника и осигуравача. Он је самостални истраживач тржишта осигурања, испитивач потреба осигураника и осигуравача, проценитељ ризика и капиталне адекватности осигуравача, трагач за начином како да заштити интресе осигураника а у исто време како да обезбеди одговарајуће осигуравајуће покриће. Као централна личност тржишта посредник осигурања⁷ је, с једне стране заштитник, саветник и помоћник, а често и пуномоћник осигураника, а с друге стране пословни партнер, контролор рада осигуравача у одређеним деловима његовог пословања, узбуњивач осигуравача кога својим понудама узнемирава, јер те понуде често одступају од општих услова осигурања по којима осигу-

5 Предраг Шулејић, *Право осигурања*, 5. издање, Досије, Београд, 2005, 315.

6 Шиме Ивањко, Симона Ивањко, "Правно размерје међ заваровалници ин посредником", *Словеначко удружење осигурања*, (2012а), 393.

7 Ш.Ивањко, С.Ивањко, 393.

равач уобичајено закључује уговор о осигурању. **Б)** На словеначком⁸ тржишту осигурања, као развијенијем од тржишта осталих република бивше СФРЈ, путем посредника осигурања убира се 25% премије свих уговора о осигурању (податак из 2005.). Дакле, што је национално тржиште осигурања развијеније, посредник осигурања игра већу улогу и има већи значај. **В)** У законодавству и осигуравајућој пракси СФРЈ⁹ посредовање у осигурању је оцењивано као услуга, која није у складу са вредностима социјалистичког друштва, тако да је продаја осигурања вршена путем заступника, по правилу запослених код осигуравача. У законодавству СФРЈ прво овлашћење за оснивање специјализованог предузећа за посредовање у осигурању¹⁰ било је предвиђено 1968.године у Основном закону о осигурању и осигуравајућим организацијама¹¹. Међутим, тај закон, затим Закон¹² о основама система осигурања имовине и лица из 1990, као и Закон о осигурању имовине и лица из 1996, нису донели помак у оснивању специјализованих предузећа за посредовање у осигурању. Једноставно, у осигуравајућој пракси¹³ није било формирања таквих предузећа. До спорадичне појаве посредника осигурања у СФРЈ¹⁴ дошло је крајем XX века, готово пре доношења закона. **Г)** Иначе, републике бивше СФРЈ¹⁵ су у релативно кратком временском интервалу законима регулисале материју посредовања у осигурању. Словенија је 2000.године законом из материје осигурања регулисала положај посредника у осигурању, док је Хрватска 1999.године донела посебан Закон о посредовању и заступању у осигурању. Република Српска¹⁶ донела је 2005.године посебан закон о посредовању у осигурању, а Федерација БиХ исте године донела је закон из материје посредовања у приватном осигурању. БЈР Македонија 2001. године и Република Србија је 2004.године донеле су законе из материје осигурања у којима је била регулисана материја посредника у осигурању.

8 Шиме Ивањко, „Сувремени приступи посредовању у осигурању“, *УУдружења за право осигурања СЦГ*, (2005) 73.

9 Ш.Ивањко,(2005) 64.

10 Славко Царић, „Заступање у пословима осигурања“, *Осигурање и привреда* бр. 9-10/1971, 49.

11 *Службени лист СФРЈ*, бр. 7/1967 и 50/1968.

12 Јасна Пак, „Агенти и брокери као посредници осигурања“, *Правни живот* бр. 10/1998, 1005.

13 С.Царић, (1971), 49; Ј.Пак, (1998), 1007.

14 Шиме Ивањко, „Правни однос између посредника у осигурању и друштва за осигурање“, *Правни живот* бр. 11/2012, 404.

15 Ш.Ивањко, (2012b) 408-410.

16 Дијана Марковић-Бајаловић, „Друштва за осигурање у Републици Српској“, *Правна ријеч* бр. 8/2006, 482.

III. Неке карактеристике регулативе о друштвима за посредовање у осигурању

1. У важећем српском праву осигурања одредбама ЗОС-а конституисана су друштва за посредовање. Према ЗОС-у у делатности осигурања главни субјекти су друштво за осигурање и друштво за реосигурање. Друштво за посредовање у осигурању, друштво за заступање у осигурању и заступник осигурања спадају у делатност осигурања, али немају ону улогу и значај коју несумњиво имају ова прва два друштва у делатности осигурања. Међутим, посредовање у осигурању игра све већу улогу што се делатност осигурања више развија, односно што јача национално тржиште осигурања. Примера ради, према оријентационим подацима ЦЕА¹⁷ за 2010. годину у Аустрији посредници у осигурању допринели су продаји неживотних осигурања са 50%, а у животним осигурањима са 20%. Према истом извору¹⁸ података у Словенији посредници у осигурању (преовлађују агенти) допринели су продаји неживотних осигурања са 80%, а у животним осигурањима са 85%. А) Сагледавање одредаба ЗОС-а о друштвима за осигурање из статусног угла карактерише једна законодавно-правна формуле. Ту формулу објашњава однос између ЗОС-а¹⁹ и матичног закона за привредна друштва. Формула ЗОС-а је гласила, и то: на друштво за посредовање у осигурању примењује се закон, којим се уређују привредна друштва, осим ако ЗОС-ом није друкчије прописано. Овом формулом законодавац је хтео да каже да је ЗОС *lex specialis*, а да је закон, којим се уређују привредна друштва, *lex generalis*. То практично значи да је статус друштва за посредовање у осигурању регулисан у ЗОС-у, а сасвим изузетно у закону којим се уређују привредна друштва. Најважније одредбе ЗОС-а о друштву за посредовање у осигурању обухватиле су наведену формулу и одредбе из првог одељка четврте главе ЗОС-а²⁰, а тек потом остале одредбе ЗОС-а, као и одредбе закона, којим су уређена привредна друштва. Б) Посматрано из угла усклађивања српског права осигурања са правом осигурања ЕУ, стручна јавност је очекивала да се у одредбе Закона из 2004, као и у одредбе ЗОС-а, уграде различите категорије посредника у осигурању. Наиме, еволуција регулативе о посредницима осигурања у праву осигурања ЕУ траје већ више деценија. У том периоду промењено је неколико извора права ЕУ о посредницима осигу-

17 Берислав Матијевић, „Канали дистрибуције осигурања“, *Зборник радова Удружења за одитетно право*, (уредник Здравко Петровић), Београд (2011) 409.

18 Б.Матијевић (2011) 410.

19 ЗОС чл. 18 ст. 1.

20 ЗОС чл.85-96.

рања. Први корак регулативе ЕУ о посредницима осигурања учињен је 1976.године. Тај корак је била Директива бр. 77/92/ЕЕЗ од 13.децембра 1976.године о мерама одређеним за олакшање ефективне примене слободне оснивања предузећа и слободног пружања услуга у делатности агената и посредника осигурања и која посебно садржи прелазне мере за ове делатности. Други корак је била Препорука Комисије ЕЕЗ бр. 92/48/ЕЕЗ од 18.децембра 1991.године о посредницима у осигурању. Трећи корак обележила је Директива 2002/92/ЕЗ од 9.децембра 2002.године о посредовању у осигурању, а четврти или најновији корак Директива 2016/97/ЕУ од 2.фебруара 2016 о пласману осигурања.Укратко, ови прописи ЕУ о посредовању и посредницима у осигурању изградили су статусе низа различитих категорија посредника у осигурању, као и бројне елементе из којих би се, уз помоћ одредаба Закона о облигационим односима, могли законски да регулишу уговор о посредовању у осигурању и уговор о посредовању у реосигурању. Законодавству Србије из материје осигурања предстоји обиман посао усклађивања са наведеним прописима ЕУ о посредовању и посредницима у осигурању.

IV. Српска регулатива о статусу друштва за посредовање у осигурању

1. Пажњу стручне јавности привукла су два питања у одредбама ЗОС-а у вези са статусом друштва за посредовање у осигурању. То су, прво, одредбе ЗОС-а о форми друштва у којем се може основати друштво за посредовање у осигурању. Друго, то су одредбе ЗОС-а о цензусу за оснивање друштва за посредовање у осигурању. А) У упоредном праву присутна су два приступа у законодавству по питању форме друштва за посредовање у осигурању. По једном приступу у општим привредним прописима дефинисане су све форме друштава, а закони из материје осигурања уопште се не баве питањем форме друштва, већ се више-мање недвосмислено ослањају или само се уопштено позивају на опште привредне прописе. Као један од таквих примера узима се чешки закон из материје осигурања из 1999.године²¹, који се за питање форме субјекта у делатности осигурања ослонио на чешки Трговачки законик, где су наведене све форме друштава. У Словенији²² је Законом о трговачким друштвима предвиђено да се посредник осигурања може организовати у било којем облику трговачког друштва. По другом приступу, законом из

21 Боса Ненадић, "Осигуравајуће компаније у законодавству Чешке републике", *Право и привреда* бр. 5-8/2001, 661.

22 Ш. Ивањко, (2012), 402.

материје осигурања или посебним законом о посредовању и заступању регулишу се и питањ форме друштва за посредовање у осигурању. Овом другом приступу у законодавству припада ЗОС. У фази Нацрта ЗОС-а²³, поред две форме друштава по Закону из 2004, предлагано је и ортачко друштва, као једна од форми друштва за посредовање у осигурању. По овом мишљењу предлог о ортачком друштву је оцењен као један од недостатака тог нацрта. Б) По питању цензуса за оснивање друштва за посредовање у осигурању постоје такође разлике у упоредном праву. Према Закону из 2004 и према ЗОС-у у случају оснивања акционарског друштва цензус износи 25.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате. У случају оснивања друштва са ограниченом одговорношћу цензус износи 12.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате. У односу на висину цензуса у ЗОС-у карактеристично је следеће мишљење²⁴, које гласи: да је цензус висок, као и да је због тога великом броју дистрибутера осигурања неприступачно тржиште осигурања, чиме се вређа уставно начело слободе предузетништва (члан 83. Устава РС). Други писац је приговорио начину на који је утврђена висина цензуса. Још је у време важења Закона из 2004 тај писац је приговарао²⁵ да би требало висину цензуса довести у везу са цензусима предвиђеним у закону, којим се уређују привредна друштва. По мишљењу тог писца повезивање би довело до тога да би за форму акционарског друштва за посредовање у осигурању требало да се пропише оснивачки цензус од 10.000 евра, а за форму друштва за посредовање са ограниченом одговорношћу цензус би требало да се пропише на износ од 500 евра. У бившим републикама СФРЈ има и друкчијих примера. Према прописима БЈР Македоније²⁶ цензус за акционарско друштво брокера осигурања је био прописан на износ од 50.000 евра у денарској противвредности по курсу НБ БЈР М на дан уплате. Дакле, у тој републици прописан је релативно висок цензус и само једна форма друштва.

2. За сагледавање статуса друштва за посредовање у осигурању значајне су одредбе ЗОС-а о општим условима за пословање. А) Међу

23 Нагаша Петровић Томић, Нека актуелна питања Нацрта закона о осигурању, *Правни информатор* бр. 10/2012, 40.

24 Н.Петровић Томић, (2012)40.

25 Јован Славнић, “Модел за регулисање статуса и послова посредника и заступника осигурања у српском праву”, *Правни информатор* бр. 5/2007, 70.

26 Данче Манолева Митревска, Владимир Митревски, „Брокери и брокерска друштва у осигурању у праву Републике Македоније“, *Правни ријеч* бр. 28/2011, 572.

општим условима пословања у осигурању на прво место ЗОС²⁷ је постао правило да је пословање друштва за посредовање у осигурању посебна делатност и да се друштво за посредовање у осигурању може искључиво бавити посредовањем у осигурању и реосигурању. Има мишљења²⁸ да је наведено правило из ЗОС-а његов недостатак и да је повукло за собом бројне рестрикције и препреке да брокери осигурања приступе тржишту осигурања. **Б)** У коментару одредаба ЗОС-а о општим условима за пословање друштава за посредовање у осигурању из претходне подтачке може се указати на следеће. Прво, у Закону из 2004. није било предвиђено постојање друштва за реосигурање, ни закључење уговора о посредовању у реосигурању. Међутим, ЗОС је омогућио да се општи услови пословања посредовања у осигурању посматрају у односу на друштво за посредовање у осигурању, али и да се отвори питање: да ли има места у ЗОС-у да се предвиди могућност оснивања друштва за посредовање у реосигурању? Послови посредовања у реосигурању и друштва за реосигурање постојала су на тлу СФРЈ, а постоје непрекидно и данас у осигуравајућој, односно реосигуравајућој пракси Србије, па се наведено може свести на питање: да ли закон треба ускладити са осигуравајућом праксом? Друго, овакав став ЗОС-а према реосигурању стоји највероватније у вези са одредбама Преднацрта Грађанског законика РС²⁹, који је коначно именовао уговор о реосигурању. Треће, ЗОС је предвидео да друштво за посредовање у осигурању представља посебну делатност у осигурању и да се такав субјекат у делатности осигурања може бавити само пословима посредовања. Уградња у одредбе ЗОС-а друштва за посредовање у осигурању, затим уговора о посредовању у осигурању и уговора о посредовању у реосигурању, схваћена је у стручној јавности и као наговештај да ће се путем новела ЗОС-а приступити даљем усклађивању српског права осигурања са правом осигурања ЕУ. На том наговештају ЗОС је стао. Обимна је домаћа литература о у склађивању права осигурања са изворима права осигурања ЕУ, односно са предлозима за усклађивање српског права осигурања са правом ЕУ у погледу пословања посредника осигурања и посредника реосигурања. Те предлоге српски законодавац о посредовању у осигурању је споро прихватио. **В)** На друго место на листи општих услова за пословање друштава за посредовање у осигурању ЗОС³⁰

27 ЗОС чл. 86 ст.1.

28 Н.Петровић Томић, (2012), 39.

29 Радни текст Грађанског законика РС (припремљен за јавну расправу, са алтернативним предлозима, Комисија Владе РС за израду Грађанског законика, Београд, 29. маја 2015.

30 ЗОС чл. 86 ст. 2 и 3.

је поставио правило по коме друштво за посредовање у осигурању не може да обавља послове заступања у осигурању, осим у изузетним случајевима које ближе прописује НБС подзаконским општим актом. Ово правно правило било је уведено у Закону из 2004. Оно је афирмисало послове посредовања у осигурању раздвајајући их од послова заступања у осигурању. У материју закона спада не само утврђивање правног правила, већ спада и утврђивање изузетака од правног правила, па је била сувишна законодавна оријентација да се закон допуњује доношењем подзаконског општег акта. Г) Треће место на листи општих услова за пословање друштава за посредовање у осигурању припало је једној забрани. ЗОС³¹ је предвидео забрану да друштво за посредовање у осигурању не може да посредује ради закључења уговора о осигурању и уговора о реосигурању с друштвом за осигурање и друштвом за реосигурање, ако би закључење тих уговора било супротно ЗОС-у. По својој правној природи уговорне одредбе о наведеном посредовању имају грађанско-правну основу³² и могле су да нађу место у ЗОС-у, јер је за њихову уградњу ЗОС-у постојао уставни основ³³. Уместо тога, у одговарајућим одредбама ЗОС-а за уговоре о посредовању у осигурању и уговоре о посредовању у реосигурању (чл. 95 и 96) формулисане су бланкетне норме³⁴ за потребе прекршајне одговорности и прекршајног новчаног кажњавања посредника осигурања. Због тога ова забрана³⁵ се не помиње као један од разлога за одузимање³⁶ дозволе за рад друштва за посредовање у осигурању.

3. Одредбе ЗОС-а³⁷ о поступку за издавање дозволе за обављање послова посредовања у осигурању и о поступку за одузимање те дозволе осветљавале су на посебан начин статус друштва за посредовање у осигурању. У односу на Закон из 2004, ЗОС је предвидео две врсте промена. А) Прва промена ЗОС-а односила се на обавезу подносиоца захтева за издавање ове дозволе да мора да поднесе доказ да располаже износом новчаног дела основног капитала (25.000 евра, односно 12.500 евра). Према Закону из 2004 од подносиоца захтева је тражен доказ о уплати износа новчаног дела основног капитала. Б) У односу на Закон из 2004, друга

31 ЗОС чл. 87.

32 М.Васиљевић (2001), 566-567.

33 Акт Гувернера НБС 75 бр.4935/1/14 од 3.децембра 2014, упућен председнику Народне скупштине РС с Предлогом закона о осигурању

34 ЗОС чл. 260 ст. 1 тач. 17, 18 и 19 у вези са ст.2 тог члана.

35 ЗОС чл.87.

36 ЗОС чл. 91.

37 ЗОС чл. 89.

промена одредаба ЗОС-а састојала се у повећању лимита финансијског обезбеђења. Наиме, ЗОС³⁸ је прописао да подносилац захтева за издавање ове дозволе мора да поднесе или уговор о осигурању од професионалне одговорности за штете које настану обављањем делатности или безусловну гаранцију банке, коју би прихватила НБС, на суму осигурања, односно на износ гаранције од најмање 200.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате. Другим речима, ЗОС је подигао лимит суме обавезног осигурања од професионалне одговорности у алтернативи са гаранцијом банке за добро извршење посла, са ранијих 100.000 евра на 200.000 евра. В) Ваља подсетити да је наведена директива ЕУ из 2002. године била актуелна у односу на ЗОС (2014). Она је предвидела за осигурање од професионалне одговорности за посредника у осигурању суме осигурања од најмање 1.000.000 евра по сваком одштетном захтеву или укупно 1.500.000 евра у једној години. Наведена директива је предвидела као алтернативу одговарајуће јемство. Може се узети, по мишљењу потписника овог рада, да је безусловна гаранција банке у ЗОС-у један од одговарајућих облика јемства. Г) Пошто ЗОС регулише само друштво за посредовање у осигурању, а не предвиђа физичко лице-посредника у осигурању, треба приметити да је наведена директива ЕУ имала у виду посредника осигурања и као правно лице и као физичко лице. На тај начин ЗОС се представио стручној јавности као рестриктивнији од наведене директиве, што је право домаћег законодавца све дотле док Србија не постане чланица ЕУ. Д) Наведена директива је захтевала исту висину финансијског обезбеђења за посредника осигурања и за одговарајући облик јемства. То правило из наведене директиве примењено на нашег законодавца требало би да значи да се обавезно осигурање од професионалне одговорности има односити на подносиоца захтева за издавање дозволе за оснивање како друштва за посредовање у осигурању, тако евентуално и друштва за посредовање у реосигурању. Одредбе ЗОС-а³⁹ о поступку за издавање дозволе за обављање послова посредовања у осигурању адресиране су изричито ка оснивачу друштва за посредовање у осигурању, односно оне не помињу евентуално другог адресата – оснивача друштва за посредовање у реосигурању. Ђ) У поступку за издавање дозволе за обављање послова посредовања у осигурању подносилац захтева мора да поднесе НБС као доказ – уговор о осигурању од професионалне одговорности за штете које настану обављањем делатности друштва за посредовање у осигурању или безусловну банкарску гаранцију

38 ЗОС чл. 89 ст. 2 тач. 9.

39 ЗОС чл.89 ст.2 тач.9.

прихватљиву за НБС. Отворено је питање да ли би и оснивач друштва за посредовање у реосигурању морао да поднесе НБС уговор о обавезном осигурању или банкарску гаранцију, као што то мора да поднесе оснивач друштва за посредовање у осигурању? Ово отворено питање је последица чињенице да у одредбама ЗОС-а нигде није прописано значење термина – друштво за посредовање у осигурању. Такође, ЗОС није нигде искључио могућност да се оснује друштво за посредовање у реосигурању. По мишљењу потписника овог рада, редактор ЗОС-а је имао највероватније у виду да термин – друштво за посредовање у осигурању – обухвата и термин друштво за посредовање у реосигурању. Ово питање је у ствари отворено само од себе у одредбама ЗОС-а тиме што је ЗОС предвидео две врсте уговора⁴⁰: уговор о посредовању у осигурању и уговор о посредовању у реосигурању. Из разликовања ове две врсте уговора потекла је разлика између две врсте друштава, односно да ЗОС подразумева или има у виду друштво за посредовање у осигурању и друштво за посредовање у реосигурању, с обзиром да се свако од њих може бавити само пословима посредовања у једној области осигурања.

4. Стицање овлашћења за обављање послова посредовања у осигурању и одузимање тог овлашћења спада у значајне одредбе ЗОС-а из статусног угла. Реч је осталим општим условима пословања, који тангирају грађанско-правне основе уговора о посредовању у осигурању и уговора о посредовању у реосигурању. У односу на Закон из 2004, ЗОС је прописао либералније услове за стицање овог овлашћења, док у односу на одузимање овог овлашћења ЗОС није предвидео никакве промене у односу на Закон из 2004. Либералније прописивање услова за стицање овлашћења за обављање послова посредовања у осигурању ЗОС-а огледало се у томе што се овлашћење за обављање послова посредовања у осигурању могло издати и лицу које је звање овлашћеног посредника у осигурању стекло у иностранству. Тиме су редактори ЗОС-а вероватно настојали да колико-толико уваже примедбе⁴¹ из теорије права осигурања, које су указивале на потребу да и физичко лице-посредник осигурања треба самостално да послује на тржишту, као овлашћени посредник осигурања у смислу изво-ра права осигурања ЕУ.

40 ЗОС чл.18 ст.2.

41 Јован Славнић, „Осигурање одговорности брокера осигурања“, *Удружење за право осигурања Србије*, 4/2008, 204.

V. Закључци

5.1. Друштво за посредовање у осигурању је незаменљива карика на националном тржишту осигурања и незаобилазна веза између осигураника и осигуравача у делатности осигурања.

5.2. Пожељно је да се статусне одредбе ЗОС-а о друштвима за посредовање у осигурању и друштвима за посредовање у реосигурању што пре ускладе са правом осигурања ЕУ и да се у складу с тим законски регулише уговор о посредовању у осигурању и уговор о посредовању у реосигурању.

Slobodan ILIJIĆ, L.L.M.,

Member of the Presidency of Lawyers Association of Serbia

SERBIAN INSURANCE LAW ON THE STATUS OF INSURANCE BROKERAGE COMPANY

Summary

This paper considers the status of insurance brokerage company in accordance with Serbian Insurance Law. In the SFRY, for a long time, it was considered that brokerage in general, as well as insurance brokerage is in opposition to the socialist self-governing society. In the last decade in Serbia, the Insurance Law was adopted, regulating the status of the insurance brokerage company. The article deals with provisions of this law, in detail. In the meantime, EU regulations on insurance brokers have been passed. The conclusion of the paper states that insurance intermediaries are an important link between the insured and the insurer in the insurance market. The author of the paper considers it desirable that the provisions of the Insurance Law on the status of an insurance brokerage company, should preferably, as soon as possible, comply with the insurance regulation of the EU and then, according to that, the insurance mediation and reinsurance mediation agreement should legally be regulated.

Key words: *insurance brokerage company, Insurance Law.*